

ги и пари за черквитѣ и монастиритѣ въ Югославенскитѣ земи. Русскія царѣ стана глава на всичкий православенъ свѣтъ. Въ XVII столѣтие Русситѣ още повече начнаха да обрѣщатъ внимание къмъ православитѣ християни подъ турското иго, и то не само Московскитѣ царие но и малорусскитѣ хетмани. На това нѣщо много спомогна книжевната дѣятелность на хърватина Георги Крижанича, който билъ основатель на «панславизмътъ». Списаниеята на Крижанича споредъ както вече въ най-ново врѣме е доказано, твърдѣ добрѣ били познати на царетѣ Алексія и Теодора, а особено на Петра Великий. Освѣнъ това херцеговскитѣ, черногорскитѣ и далматинскитѣ преселенци, Графъ Сава Владисавлевичъ, Вице-адмиралъ Змаевичъ, Полковникъ Михаилъ Милорадовичъ и Капитанъ Иванъ Лукачевичъ съ своитѣ извѣстия разбудиха у Петра Великий идеята за освобождението на Балканский полуостровъ. Тѣзи хора подѣйствуваха щото въ 1711 год. Россия направи съ Черна-гора сѣюзъ, който отъ онова врѣме и до сега трае непрекъснато. Но прѣди да встъпятъ Русситѣ на полуострова, тѣ трѣбваше да стрѣшатъ силата на кримскитѣ Татари и да завладѣжтъ степите дори до морето и до молдавскитѣ граници, което изискваше много трудъ и много врѣме. При всичко това Християнитѣ се прѣселяваха още тогазъ отъ полуострова въ Россия, не само Сърби но и Българе. Сърби прѣселенци отъ нѣкогашната войнска граница задъ Мароша и Тисса съставиха колония «Новая Сербия» въ степитѣ до татарската граница, а отъ Българитѣ билъ образованъ «Македонски» драгунски пълкъ.